

EGYEZMÉNY A NUKLEÁRIS BALESET VAGY RADIOLÓGIAI VESZÉLYHELYZET ESETÉN TÖRTÉNŐ SEGÍTSÉGNYÚJTÁSRÓL

EZEN EGYEZMÉNY RÉSZES ÁLLAMAI,

ANNAK TUDATÁBAN, hogy számos államban folytatnak nukleáris tevékenységeket,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy olyan átfogó intézkedéseket tettek és tesznek a nukleáris tevékenységek magas szintű biztonságának biztosítása érdekében, amelyek célja a nukleáris balesetek megelőzése, és – amennyiben bekövetkeznek – az ilyen balesetek következményeinek a lehető legkevesebbre csökkentése,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy tovább erősítsék a nemzetközi együttműködést a nukleáris energia biztonságos fejlesztése és használata során,

MEGGYŐZŐDVE egy olyan nemzetközi keretrendszer szükségességéről, amely megkönnyíti az azonnali segítségnyújtást nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet esetén azok következményeinek enyhítése érdekében,

MEGÁLLAPÍTVA az e területen folytatott kölcsönös segítségnyújtásról szóló két- és többoldalú megállapodások hasznosságát,

TUDOMÁSUL VÉVE a Nemzetközi Atomenergia-ügynökségnek a nukleáris balesettel vagy radiológiai veszélyhelyzettel kapcsolatosan a kölcsönös vészhelyzeti segítségnyújtásról szóló megállapodásokra vonatkozó iránymutatások kidolgozásában folytatott tevékenységét,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Általános rendelkezések

(1) A Részes Államok ezen egyezmény rendelkezéseivel összhangban együttműködnek egymással és a Nemzetközi Atomenergia-ügynökséggel (a továbbiakban „Ügynökség”), hogy megkönnyítsék az azonnali segítségnyújtást nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet esetén a következmények lehető legcsekélyebbre csökkentése, valamint az életnek, a javaknak és a környezetnek a radioaktív kibocsátások hatásaitól való védelme érdekében.

(2) Ezen együttműködés megkönnyítésére a Részes Államok két- vagy többoldalú megállapodásokat köthetnek, vagy adott esetben ezek kombinációját, annak érdekében, hogy megelőzzék vagy a lehető legcsekélyebbre csökkentsék a nukleáris balesetből vagy radiológiai veszélyhelyzetből esetlegesen származó sérülést és kárt.

(3) A Részes Államok kéri az Ügynökséget, hogy alapokmányának keretein belül az ezen egyezmény rendelkezéseivel összhangban tegye meg a tőle telhető erőfeszítéseket a Részes Államok ezen egyezmény által előírt együttműködésének előmozdítására, megkönnyítésére és támogatására.

2. cikk

Segítségnyújtás

(1) Ha egy Részes Államnak segítségre van szüksége nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet esetén, függetlenül attól, hogy az ilyen a baleset vagy veszélyhelyzet a területéről,

a joghatósága alól vagy az ellenőrzése alól származik-e, ezt a segítséget közvetlenül vagy az Ügynökségen keresztül bármely Részes Államtól kérheti, valamint az Ügynökségtől, vagy adott esetben más nemzetközi kormányközi szervezettől (a továbbiakban „nemzetközi szervezet”).

(2) A segítséget kérő Részes Állam meghatározza a kívánt segítség terjedelmét és típusát, és ha ez a gyakorlatban megvalósítható, a segítségnyújtó felet ellátja mindazzal az információval, amely szükséges lehet e fél számára ahhoz, hogy meghatározza, hogy milyen mértékben képes eleget tenni a kérésnek. Amennyiben a segítséget kérő Részes Állam nem tudja meghatározni a kívánt segítség terjedelmét és típusát, a segítségnyújtó féllel konzultálva határoznak a kívánt segítség terjedelméről és típusáról.

(3) Valamennyi Részes Állam, amelyhez segítségnyújtás iránti kérelmet intéznek, haladéktalanul határoz, és közvetlenül vagy az Ügynökségen keresztül értesíti a segítséget kérő Részes Államot arról, hogy képes-e a kívánt segítség nyújtására, valamint a nyújtható segítség terjedelméről és feltételeiről.

(4) A Részes Államok lehetőségeikhez mérten meghatározzák azokat a szakértőket, felszereléseket és anyagokat, akiket és amelyeket a másik Részes Államnak nyújtandó segítséghez rendelkezésre tudnak bocsátani nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet esetén, valamint a segítségnyújtás – különösen pénzügyi – feltételeit, és erről értesítik az Ügynökséget.

(5) Bármely Részes Állam segítséget kérhet a nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet által érintett személyek egészségügyi ellátásával vagy egy másik Részes Állam területére történő átmeneti áttelepítésével kapcsolatban.

(6) Az Ügynökség alapokmányával összhangban, valamint ezen egyezmény rendelkezéseinek megfelelően a segítséget kérő Résztes Állam vagy egy tagállam segítségnyújtás iránti kérelmére nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet esetén a következőképpen ad választ:

- a) rendelkezésre bocsátja az e célra elkülönített megfelelő forrásokat;
- b) haladéktalanul továbbítja a kérelmet más államoknak vagy nemzetközi szervezeteknek, amelyek az Ügynökség tudomása szerint rendelkeznek a szükséges forrásokkal; és
- c) amennyiben a segítséget kérő állam így kívánja, nemzetközi szinten összehangolja az így rendelkezésre álló segítséget.

3. cikk

A segítségnyújtás irányítása és ellenőrzése

Eltérő megállapodás hiányában:

- a) a segítségnyújtás átfogó irányítása, ellenőrzése, összehangolása és felügyelete a saját területén a segítséget kérő állam felelőssége. Amennyiben a segítségnyújtás személyzetet is magában foglal, a segítségnyújtó fél a segítséget kérő állammal konzultálva jelöli ki azt a személyt, aki felelős a segítségnyújtó állam által rendelkezésre bocsátott személyzetről és felszerelésekért, és aki ezek fölött közvetlen operatív felügyeletet gyakorol. A kijelölt személy e felügyeletet a segítséget kérő állam megfelelő hatóságával együttműködve gyakorolja;
- b) a segítséget kérő állam lehetőségeihez mérten biztosítja a segítségnyújtás megfelelő és hatékony végrehajtásához szükséges helyi létesítményeket és szolgáltatásokat. Biztosítja továbbá a segítségnyújtó fél által vagy nevében e célból a területére behozott személyzet, felszerelések és anyagok védelmét;
- c) a segítségnyújtás során bármely fél által szolgáltatott felszerelések és anyagok feletti tulajdonjog érintetlen marad, továbbá ezek visszaszolgáltatását biztosítani kell;
- d) a 2. cikk (5) bekezdése szerinti kérelem alapján segítséget nyújtó Résztes Állam e segítséget saját területén összehangolja.

4. cikk

Hatáskörrel rendelkező hatóságok és kapcsolattartó pontok

(1) Valamennyi Résztes Állam az Ügynökség és – közvetlenül vagy az Ügynökségen keresztül – más Résztes Államok tudomá-

sára hozza a segítségnyújtás iránti kérelmek előterjesztésére és fogadására, valamint a felajánlott segítség elfogadására felhatalmazott hatáskörrel rendelkező hatóságait és kapcsolattartó pontját. E kapcsolattartó pontok, valamint egy, az Ügynökségen belül működő tájékoztatási központ folyamatosan elérhetőek.

(2) Valamennyi Résztes Állam haladéktalanul tájékoztatja az Ügynökséget az (1) bekezdésben említett információban bekezdett bármely változásról.

(3) Az Ügynökség rendszeresen és gyorsan átadja az (1) és (2) bekezdésben említett információt a Résztes Államoknak, a tagállamoknak és a megfelelő nemzetközi szervezeteknek.

5. cikk

Az Ügynökség feladatai

A Résztes Államok kérik az Ügynökséget, hogy az 1. cikk (3) bekezdésének megfelelően és ezen egyezmény egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül:

- a) gyűjtsön információt és terjessze azokat a Résztes Államok és a tagállamok körében a következőket érintően:
 - i. a nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet esetén rendelkezésre bocsátható szakértők, felszerelések és anyagok;
 - ii. a nukleáris balesetre vagy radiológiai veszélyhelyzetre történő reagálás módszertana, technológiai és az azzal kapcsolatos kutatások rendelkezésre álló eredményei;
- b) kérelem esetén segítse a Résztes Államokat vagy a tagállamokat a következő vagy egyéb megfelelő ügyekben:
 - i. vészhelyzeti tervek elkészítése és megfelelő jogszabályok alkotása a nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet esetére;
 - ii. megfelelő képzési programok kialakítása azon személyzet számára, akiknek a nukleáris balesetet vagy radiológiai veszélyhelyzetet kezelniük kell;
 - iii. nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet esetén a segítségnyújtás iránti kérelmek és a megfelelő információ továbbítása;
 - iv. megfelelő, a sugárterhelés ellenőrzésével kapcsolatos programok, eljárások és szabványok kialakítása;
 - v. a megfelelő, sugárterhelést ellenőrző rendszerek létrehozásának megvalósíthatóságával kapcsolatos vizsgálatok lefolytatása;

- c) a nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet esetén az e célra elkülönített megfelelő forrásokat bocsássa a segítséget kérő Részes Állam vagy tagállam rendelkezésére a baleset vagy veszélyhelyzet kezdeti értékelésének lefolytatása céljából;
- d) ajánlja fel segítségét a Részes Államok és a tagállamok számára nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet esetén;
- e) építsen ki és tartson kapcsolatot a megfelelő nemzetközi szervezetekkel, a megfelelő információ és adatok megszerzése és cseréje céljából, és tegye hozzáférhetővé e szervezetek listáját a Részes Államok, a tagállamok és a fent említett szervezetek számára.

6. cikk

Titoktartás és nyilvános bejelentések

(1) A segítséget kérő állam és a segítségnyújtó fél megóvják a nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet esetén nyújtott segítséggel kapcsolatosan bármelyikük tudomására jutott bizalmas információk titkosságát. Ezt az információt kizárólag a megállapodás szerinti segítségnyújtás céljára lehet felhasználni.

(2) A segítségnyújtó fél minden erőfeszítést megtesz, hogy egyeztessen a segítséget kérő állammal, mielőtt nyilvánosságra hozná a nukleáris balesettel vagy radiológiai veszélyhelyzettel kapcsolatos segítségnyújtásra vonatkozó információt.

7. cikk

A költségek megtérítése

(1) A segítségnyújtó fél ingyenesen felajánlhatja segítségét a segítséget kérő állam számára. A segítség ilyen alapon történő felajánlásának mérlegelése során a segítségnyújtó fél a következőket veszi figyelembe:

- a) a nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet jellege;
- b) a nukleáris baleset vagy radiológiai veszélyhelyzet eredete;
- c) a fejlődő országok szükségletei;
- d) a nukleáris létesítményekkel nem rendelkező országok egyedi szükségletei; és
- e) bármely más lényeges tényező.

(2) Ha a segítségnyújtás egészen vagy részben térítés alapján történik, a segítséget kérő állam a segítségnyújtó félnek megtéríti

az annak a nevében eljáró személyek vagy szervezetek által nyújtott szolgáltatások költségét, valamint a segítségnyújtással kapcsolatos minden kiadást, annyiban, amennyiben e kiadást közvetlenül nem a segítséget kérő állam fizeti ki. Eltérő megállapodás hiányában a költségtérítést haladéktalanul teljesíteni kell, miután a segítségnyújtó fél a költségtérítés iránti igényét benyújtotta a segítséget kérő államhoz, továbbá a költségtérítés a helyi költségeken kívüli költségek tekintetében szabadon átutalható.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a segítségnyújtó fél bármikor lemondhat a költségtérítés egészéről vagy egy részéről, vagy beleegyezhet annak elhalasztásába. E lemondás vagy elhalasztás mérlegelésénél a segítségnyújtó felek kellő mértékben figyelembe veszik a fejlődő országok igényeit.

8. cikk

Kiváltságok, mentességek és könnyítések

(1) A segítséget kérő állam biztosítja a segítségnyújtó fél személyzete és a nevében eljáró személyzet számára a segítségnyújtással kapcsolatos feladataik ellátásához szükséges kiváltságokat, mentességeket és könnyítéseket.

(2) A segítséget kérő állam a következő kiváltságokat és mentességeket biztosítja a segítségnyújtó fél azon személyzete és a nevében eljáró azon személyzet számára, akiket megfelelően bejelentettek a segítséget kérő államnak, és akiket az elfogadott:

- a) mentesség letartóztatás, fogvatartás és a segítséget kérő állam bírósági eljárásai alól, beleértve büntető, polgári vagy közigazgatási joghatóságát, a feladatuk végrehajtása során elkövetett tettek vagy mulasztások tekintetében; és
- b) adó-, vám- és egyéb díjak alóli mentesség, kivéve az áruk árában vagy a nyújtott szolgáltatásokért fizetett árakban szokásosan bennfoglaltakat, segítségnyújtási feladataik végrehajtása tekintetében.

(3) A segítséget kérő tagállam:

- a) mentességet biztosít a segítségnyújtó fél számára az utóbbi által a segítséget kérő állam területére a segítségnyújtás céljából behozott felszereléseket és javakat terhelő adók, vámok és egyéb díjak alól; és

- b) mentességet biztosít e felszerelések és javak tekintetében a zár alá vétel, a lefoglalás és a hatósági igénybevétel alól.

(4) A segítséget kérő állam biztosítja e felszerelések és javak visszajuttatását. Amennyiben a segítségnyújtó fél úgy kívánja, a segítséget kérő állam lehetőségei szerint gondoskodik a segítségnyújtásban érintett helyreállítható felszerelés annak visszajuttatása előtt történő szükséges dekontaminálásáról.

(5) A segítséget kérő állam megkönnyíti a (2) bekezdés értelmében bejelentett személyzetnek, valamint a segítségnyújtásban érintett felszereléseknek és javaknak a saját területére történő belépését, ott-tartózkodását, és a terület elhagyását.

(6) E cikk egyetlen rendelkezése sem kötelezi a segítséget kérő államot arra, hogy a fent említett bekezdésekben foglalt kiváltságokat és mentességeket biztosítsa állampolgárai vagy állandó lakosai számára.

(7) A kiváltságok és mentességek sérelme nélkül, az e cikk szerinti kiváltságok és mentességek kedvezményezettjeinek be kell tartaniuk a segítséget kérő állam törvényeit és rendelkezéseit. Kötelezettségük továbbá nem beavatkozni a segítséget kérő állam belügyeibe.

(8) E cikk egyetlen rendelkezése sem érinti az egyéb nemzetközi megállapodások vagy a nemzetközi szokásjog alapján biztosított kiváltságokkal és mentességekkel kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket.

(9) Ezen egyezmény aláírásakor, megerősítésekor, elfogadásakor, jóváhagyásakor vagy az ahhoz való csatlakozáskor az államok nyilatkozhatnak arról, hogy a (2) vagy (3) bekezdés rendelkezéseinek egészét vagy egy részét nem tekintik kötelezőnek magukra nézve.

(10) Az a Résztes Állam, amely a (9) bekezdésnek megfelelően nyilatkozatot tett, azt bármikor visszavonhatja a letéteményeshez intézett értesítéssel.

9. cikk

A személyzet, a felszerelések és a javak áthaladása

Valamennyi Résztes Állam a segítséget kérő állam vagy a segítségnyújtó fél kérelmére törekszik a segítséget kérő államból érkező vagy oda indított, a segítségnyújtásban érintett, megfelelően bejelentett személyzet, felszerelések és javak saját területén történő áthaladásának megkönnyítésére.

10. cikk

Kártérítési igények és kártérítés

(1) A Résztes Államok szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy az e cikk szerinti bírósági eljárások és kártérítési igények rendezését megkönnyítsék.

(2) Eltérő megállapodás hiányában a segítséget kérő állam a kívánt segítségnyújtás során a területén, vagy egyéb, a joghatósága vagy ellenőrzése alatt álló területen bekövetkezett halálestért, személyi sérülésért, a javakban okozott kárért vagy veszteségért vagy a környezetben okozott kárért:

- a) nem indít bírósági eljárást a segítségnyújtó fél vagy a nevében eljáró személyek vagy jogalanyok ellen;
- b) vállalja a felelősséget a harmadik személyek által a segítségnyújtó fél vagy a nevében eljáró személyek vagy jogalanyok ellen indított bírósági eljárások és kártérítési igények tekintetében;
- c) felmenti a felelősség alól a segítségnyújtó felet vagy a nevében eljáró személyeket vagy egyéb jogalanyokat a b) pontban említett bírósági eljárások és kártérítési igények tekintetében; és
- d) kártalanítja a segítségnyújtó felet vagy a nevében eljáró személyeket vagy egyéb jogalanyokat:
 - i. a segítségnyújtó fél személyzetének tagjai vagy a nevében eljáró személyek haláláért vagy sérüléséért;
 - ii. a segítséghez kapcsolódó, nem fogyasztási cikknek minősülő felszerelésekben vagy anyagokban bekövetkezett veszteségért vagy kárért;

kivéve a halált, sérülést, veszteséget vagy kárt okozó személyek szándékos kötelezettségszegése esetén.

(3) E cikk nem gátolja bármely alkalmazandó nemzetközi megállapodás vagy bármely állam nemzeti joga szerinti kártalanítást vagy kártérítést.

(4) E cikk egyetlen rendelkezése sem kötelezi a segítséget kérő államot arra, hogy a (2) bekezdés egészét vagy egy részét állampolgáira vagy állandó lakosaira alkalmazza.

(5) Ezen egyezmény aláírásakor, megerősítésekor, elfogadásakor, jóváhagyásakor vagy az ahhoz való csatlakozáskor az államok nyilatkozhatnak arról, hogy:

- a) a (2) bekezdés rendelkezéseinek egészét vagy egy részét nem tekintik kötelezőnek magukra nézve;
- b) nem alkalmazzák a (2) bekezdés egészét vagy egy részét a halált, sérülést, veszteséget vagy kárt okozó személyek súlyos gondatlansága esetén.

(6) Az a Résztes Állam, amelyik az (5) bekezdéssel összhangban nyilatkozatot tett, azt bármikor visszavonhatja a letéteményeshez intézett értesítéssel.

11. cikk

A segítségnyújtás befejezése

A segítséget kérő állam vagy a segítségnyújtó fél megfelelő konzultációt követően és írásbeli értesítéssel bármikor kérheti az ezen egyezmény szerint kapott vagy nyújtott segítség befejezését. Ilyen kérelem megtétele estén az érintett felek konzultálnak egymással a segítségnyújtás megfelelő lezárását érintő rendelkezések meghozatala érdekében.

12. cikk

Kapcsolat más nemzetközi megállapodásokkal

Ez az egyezmény nem érinti a Részes Államoknak az ezen egyezmény által szabályozott kérdésekre vonatkozó, meglévő nemzetközi megállapodások vagy az ezen egyezmény céljával összhangban kötendő jövőbeni nemzetközi megállapodások szerinti kölcsönös jogait és kötelezettségeit.

13. cikk

A viták rendezése

(1) Ezen egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos, a Részes Államok vagy egy Részes Állam és az Ügynökség közötti vita esetén a vitában érintett felek konzultálnak a vita tárgyalás útján vagy más, számukra elfogadható békés vitarendezési eszközzel történő rendezése céljából.

(2) Ha a Részes Államok közötti ilyen jellegű vitát az (1) bekezdés szerinti konzultációra irányuló kérelem benyújtásától számított egy éven belül nem tudják rendezni, azt bármely vitában érintett fél kérésére választottbíró elé vagy a Nemzetközi Bírószék elé utalják döntéshozatalra. Ha a vitát választottbíró elé utalják, és a kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül a felek nem jutnak egyetértésre a választottbírószék szervezetét illetően, az egyik fél kérheti a Nemzetközi Bírószék elnökét vagy az Egyesült Nemzetek Főtitkárát, hogy egy vagy több választottbíró jelöljön ki. Amennyiben a vitában érintett felek kérelmei ellentétesek, az Egyesült Nemzetek Főtitkárához benyújtott kérelem élvez elsőbbséget.

(3) Ezen egyezmény aláírásakor, megerősítésekor, elfogadásakor, jóváhagyásakor vagy az ahhoz való csatlakozásakor az államok nyilatkozhatnak arról, hogy a (2) bekezdésben előírt vitarendezési eljárásokat vagy azok valamelyikét nem tekintik kötelezőnek magukra nézve. Más Részes Államokra nézve nem kötelező a (2) bekezdésben előírt vitarendezési eljárás egy olyan Részes Állam tekintetében, amelyiket érintően ilyen nyilatkozat van hatályban.

(4) Az a Részes Állam, amely a (3) bekezdéssel összhangban nyilatkozatot tett, azt bármikor visszavonhatja a letéteményeshez intézett értesítéssel.

14. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez az egyezmény valamennyi állam és az Egyesült Nemzetek Namíbia Képviselőire Létrehozott Tanácsa által képviselt Namíbia számára nyitva áll aláírásra 1986. szeptember 26-tól a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség székhelyén, Bécsben, valamint 1986. október 6-tól az Egyesült Nemzetek Szervezetének székhelyén New Yorkban, hatálybalépéséig vagy tizenkét hónapig, attól függően, hogy melyik a hosszabb időszak.

(2) Bármely állam és az Egyesült Nemzetek Namíbia Képviselőire Létrehozott Tanácsa által képviselt Namíbia aláírással, vagy ha az aláírást megerősítéstől, elfogadástól vagy jóváhagyástól tették függővé, az aláírást követően megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat letétbe helyezésével vagy csatlakozási okirat letétbe helyezésével ezen egyezményt kötelezőnek ismerheti el magára nézve. A megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratokat a letéteményesnél kell letétbe helyezni.

(3) Ez az egyezmény harminc nappal azt követően lép hatályba, hogy három állam kötelezőnek ismerte el magára nézve.

(4) Bármely olyan állam tekintetében, amely az egyezményt annak hatálybalépését követően ismerte el kötelezőnek magára nézve, az egyezmény az ezen elismerést követően harminc nappal lép hatályba.

(5) a) Ez az egyezmény csatlakozásra áll nyitva e cikk szerinti olyan szuverén államokból álló nemzetközi szervezetek és regionális integrációs szervezetek számára, amelyek az ezen egyezmény által szabályozott kérdésekben jogosultak nemzetközi megállapodások tárgyalására, megkötésére és alkalmazására.

b) A hatáskörükbe tartozó ügyekben ezek a szervezetek saját nevükben gyakorolják azokat a jogokat és teljesítik azokat a kötelezettségeket, amelyek ezen egyezmény szerint a Részes Államokat illetik, illetve terhelik.

c) Csatlakozási okiratának letétbe helyezésekor az ilyen szervezet nyilatkozatot tesz a letéteményesnél arról, hogy hatásköre milyen mértékben terjed ki az ezen egyezményben szabályozott kérdések tekintetében.

d) E szervezetek tagállamaik szavazatán felül nem rendelkeznek további szavazattal.

15. cikk

Ideiglenes alkalmazás

Bármely állam az aláírásakor vagy bármely későbbi időpontban, mielőtt ezen egyezmény rá nézve hatályba lépne, nyilatkozhat arról, hogy ideiglenesen alkalmazza ezt az egyezményt.

16. cikk

Módosítások

(1) Bármely Résztes Állam javaslatot tehet ezen egyezmény módosítására. A javasolt módosítást a letéteményeshez kell benyújtani, aki azt haladéktalanul eljuttatja a többi Résztes Államhoz.

(2) Ha a Résztes Államok többsége kéri a letéteményestől, hogy hívjon össze konferenciát a javasolt módosítások megvitatására, a letéteményes valamennyi Résztes Államot meghívja e konferenciára, amely legalább harminc nappal a meghívók kibocsátása után kezdődik. A konferencián a Résztes Államok kétharmada által elfogadott módosítást jegyzőkönyvbe foglalják, amely valamennyi Résztes Állam számára nyitva áll aláírásra Bécsben és New Yorkban.

(3) A jegyzőkönyv harminc nappal azt követően lép hatályba, hogy három állam kötelezőnek ismerte el magára nézve. Bármely olyan állam számára, amely a jegyzőkönyv hatálybalépését követően ismerte el azt kötelezőnek magára nézve, a jegyzőkönyv ezen elismerést követően harminc nappal lép hatályba.

17. cikk

Felmondás

(1) Bármely Résztes Állam a letéteményeshez intézett írásbeli értesítéssel felmondhatja ezt az egyezményt.

(2) A felmondás az értesítésnek a letéteményes általi kézhezvételtől számított egy év elteltével lép hatályba.

18. cikk

Letéteményes

(1) Ezen egyezmény letéteményese az Ügynökség főigazgatója.

(2) Az Ügynökség főigazgatója haladéktalanul értesíti a Résztes Államokat és valamennyi államot az alábbiakról:

- a) ezen egyezmény vagy bármely módosításról szóló jegyzőkönyv valamennyi aláírása;
- b) az ezen egyezményt vagy bármely módosításról szóló jegyzőkönyvet érintő megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat valamennyi letétbe helyezése;
- c) a 8., 10. és 13. cikkel összhangban tett bármely nyilatkozat vagy annak visszavonása;
- d) a 15. cikkel összhangban tett, ezen egyezmény ideiglenes alkalmazásáról szóló bármely nyilatkozat;
- e) az egyezmény vagy bármely módosításának hatálybalépése; és
- f) a 17. cikk szerinti bármely felmondás.

19. cikk

Hiteles szövegek és hitelesített másolatok

Ezen egyezmény egy-egy eredeti példányát, amely arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol nyelven egyaránt hiteles, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség főtitkáránál helyezik letétbe, aki a Résztes Államok és valamennyi állam számára eljuttat egy-egy hiteles másolatot.

FENTIEK HITELELÉUL az alulírottak, erre kellően felhatalmazottak, aláírták ezt az egyezményt, amely a 14. cikk (1) bekezdése szerint áll nyitva aláírásra.

ELFOGADTA a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség Közgyűlése rendkívüli ülésén, Bécsben az ezerkilencszáznolcvanhatodik év szeptember havának huszonhatodik napján.

A radiológiai veszélyhelyzet esetén történő segítségnyújtásról szóló egyezmény 14. cikke (5) bekezdése c) pontjában említett nyilatkozat

A Közösség a tagállamaival megosztott hatáskörrel rendelkezik a radiológiai veszélyhelyzet esetén nyújtott segítség tekintetében, az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 2. cikke b) pontja, valamint II. címe 3. fejezete (Egészségvédelem) vonatkozó rendelkezései által előírt mértékben.
